

krok

po kroku...

■ Posadzki

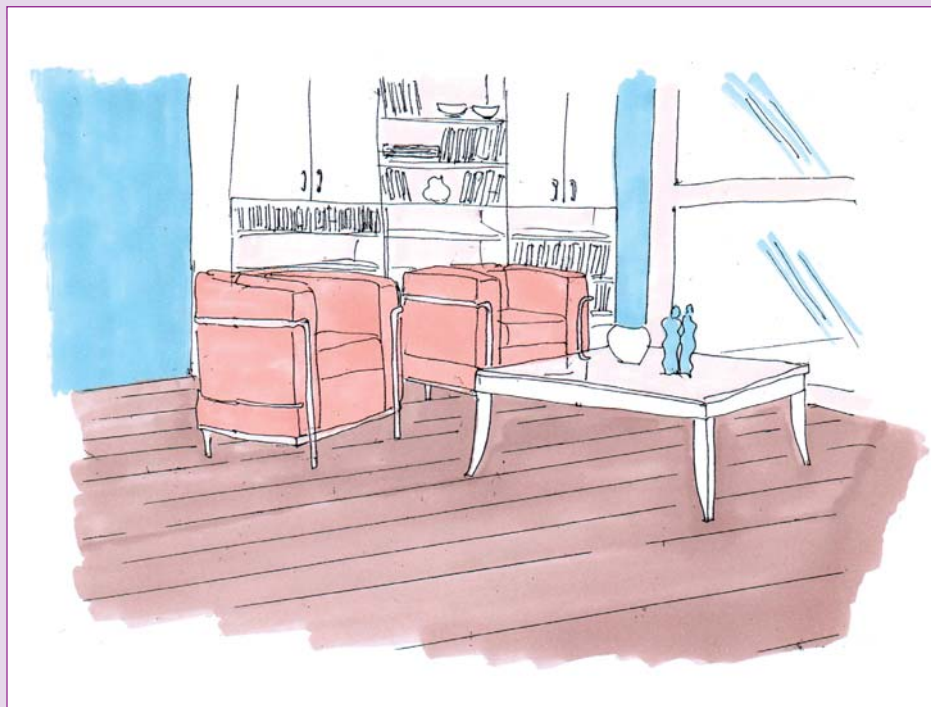
Powierzchnia podłóg domu to cały jego metraż. Czyli niemała powierzchnia w dużym stopniu oddziałująca na wystrój całego wnętrza. Najlepiej gdy jest neutralnym tłem dla mebli i stabilną podstawą dla stóp.

Ewa Milbert, architekt wnętrz

Nowoczesne trendy aranżacji wnętrz opierają się na kontraście kolorów podłogi, ścian, sufitu i mebli

Na ciemnej podłodze i przy stosunkowo ciemnych ścianach najładniej prezentują się jasne meble; np. białe regały i stolik oraz fotele w pastelowym fosiowym różu

Jasne ściany i niezbyt ciemna podłoga to wymarzone tło dla wyrazistych, mocnych w kolorze mebli. Takie zestawienia kolorów nie powinno jednak mieć nic wspólnego z mdłymi beżami i brązami

Podłoga traktowana jest w procesie wykańczania i wystroju wnętrz jako podstawa. Musi być bezpieczna i solidna. To na nią najpierw pada wzrok osób wchodzących do wnętrza, dopiero potem patrzą na ściany i meble. Dlatego bardzo ważny jest sposób jej wykończenia, współgrający ze stylem przyszłej aranżacji.

Wykończenie podłóg powinno być trwałe i dość neutralne, ma nam bowiem służyć dziesiątki lat i pasować do znacznie częściej zmieniającej się kolorystyki ścian, zasłon czy mebli. To pierwsze podstawowe założenie, ale powinniśmy zadać sobie znacznie więcej pytań i udzielić przemyślanych odpowiedzi, zanim wyruszymy na zakupy, by nie popełnić naprawdę kosztownych błędów. Zrywanie ułożonej posadzki to zniszczony bezpowrotnie materiał i podwójne koszty robocizny.

Solidne i ładne, czyli jakie?

Odporne na rysy

W zależności od intensywności użytkowania pomieszczeń materiał wykończeniowy na posadzki musi być odporny na rysy i ścieranie. Dlatego przed wyborem odpowiedniego materiału musimy odpowiedzieć na kilka istotnych pytań: Czy będziemy chodzić w domu tylko w miękkich kapciach, czy potrzebujemy stref, w których będziemy chodzić w butach? Czy będziemy przyjmować wielu gości i gdzie będą spędzać czas: na kanapie w salonie, czy przy stole w jadalni, a może będą tańczyć? Czy nasze dzieci odwiedzają koledzy i wędrują do ich pokojów? Czy wracając z ogrodu lub tarasu, będziemy przechodzić przez salon? A wnosząc torby z zakupami do kuchni, nie zdjąwszy obuwia, wędrować z garażu przez hol czy może z wiatrołapu przez salon?

Wszędzie tam, gdzie posadzka będzie intensywnie eksploatowana, należy ułożyć materiały o wysokiej odporności na ścieranie i łatwe do utrzymania w czystości: kamień, gres lub płytki ceramiczne.

Warto również zastanowić się, czy w domu będą mieszkać zwierzęta? Jakie będą mieć przywileje, czy będą wędrować po całym domu, czy tylko np. na parterze? Czy zawsze po powrocie z ogrodu czy ze spaceru będziemy konsekwentnie wycierać im łapy? Duży pies z ostrymi pazurami może szybko porysować parkiet, a zapachu kociego moczu wchłoniętego w deski podłogi nigdy nie usuniemy, nawet po cyklinowaniu. W domu, w którym mieszkają zwierzęta, najlepszym rozwiązaniem jest

podłoga ceramiczna, gres lub kamień, ale pod warunkiem, że nie będzie zbyt śliska, by pupilom nie rozjeżdżały się łapy.

Gładkie lub fakturowe

Od tego, jaką powierzchnię będzie miała posadzka, zależy to czy będzie wymagała częstego i czasochłonnego mycia oraz to, czy będzie śliska.

W ryflowanych płytkach czy głębokich rysach w postarzanych kaflach będzie gromadził się brud, który trudno usunąć.

Na gładkich i w dodatku bardzo jasnych kaflach przy wejściu do domu piach i błoto będą bardziej widoczne niż na kaflach ciemniejszych o fakturze np. „rozlanej wody”. Natomiast na polerowanym gresie widać będzie każdy włos i najmniejszą nawet plamkę.

Trzeba pamiętać, że gładkie, polerowane posadzki z kamienia, gresu czy płytek ceramicznych są śliskie, szczególnie gdy są mokre. Bezwzględnie nie należy układać gładkich polerowanych posadzek przy wejściu do domu, wnoszone na butach błoto i woda mogą bowiem stać się przyczyną niebezpiecznych poślizgnięć, co może być szczególnie niebezpieczne dla osób starszych lub mniej sprawnych oraz dla biegających po domu małych dzieci.

Tło czy pierwsze skrzypce

Jeśli posadzka ma być tłem, musi być neutralna i stonowana. Jeśli ma stanowić główny element dekoracyjny i chcemy ją wyeksponować, to warto pamiętać, by nie zastawiać jej dużą liczbą mebli, a te niezbędne podporządkować do niej kolorem, fakturą i ozdobnymi deta-

lami. Posadzka powinna bowiem być spójna stylistycznie z pozostałymi elementami wystroju wnętrza, np. ukochanymi meblami, których nie chcemy zmienić. Kanapę po babci można ostatecznie obić nową tkaniną, ale serwantka lub kredens „w orzechu” nie zmienia się w meble jesionowe.

Tonacja ciepła czy chłodna

Radzę bardzo pilnować tonacji, bo nigdy nie zagra dobrze pomieszczenie elementów w kolorach chłodnych i ciepłych. Bukowe meble nie będą harmonijnie się prezentowały na dębowym parkiecie.

Takie jak okna i drzwi

Warto zastanowić się, czy gatunek drewna naszej posadzki będzie taki sam jak drewniane okna i drzwi? Jeśli okna są białe

► Praktyczne wskazówki

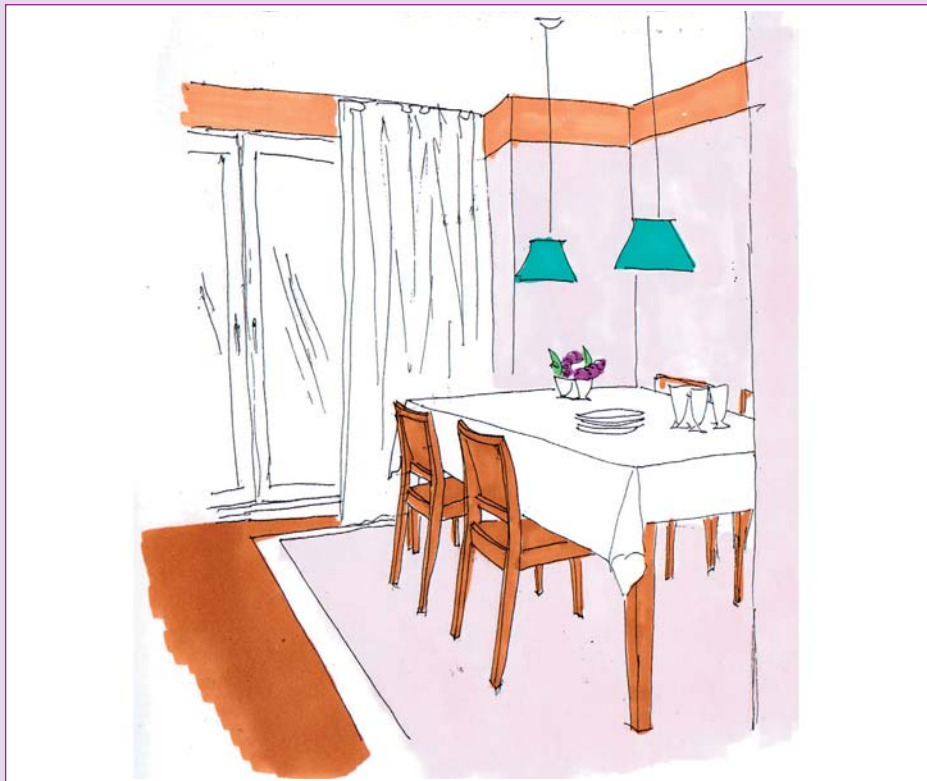
- **Ciemna podłoga** – optycznie zmniejszy pomieszczenie, a jasna powiększy.
- **Listwy cokołowe** – szczególnie te w kolorze posadzki, przyklejone na ścianie, powiększą optycznie powierzchnię posadzki, ale jednocześnie obniżą wysokość pomieszczenia. Aby uniknąć tego efektu, można zastosować listwy w kolorze ścian, co w Polsce jest jeszcze mało popularne. Częściej stosuje się cokoły białe lub kremowe dopasowane do koloru drzwi i ościeżnic; najczęściej spotykane we wnętrzach w stylu angielskim, francuskim lub pałacowym.
- **Kolor mebli** – stojących na podłodze też powinien kontrastować z posadzką; zasada jest prosta: jasne meble na ciemnej podłodze i odwrotnie. Jeśli jednak chcemy mieć i jasną podłogę, i jasne meble, by stworzyć wrażenie przestrzeni i lekkości, oddzielamy je kontrastującym dywanem.
- **Jeden kolor w różnych tonacjach** – utworzy monochromatyczne wnętrze. To wyższa szkoła jazdy, tylko dla osób o wyrobionym smaku i sporej wrażliwości kolorystycznej. Aby wnętrze było konsekwentne i intrygujące, a nie mdłe i pozbawione wyrazistości, np. na podłodze z bielonego dębu lub selekcjonowanego białego jesionu ustawmy stół i krzesła z tego samego gatunku drewna, kanapę obitą białą tkaniną w bardzo rozbielony np. fioletowy wzór i całość aranżacji uzupełnijmy dodatkami z akcentami utrzymanymi w barwie bladego fioleto (zastony, świece, kwiaty w wazonach).

- **Silny kontrast** – jeśli mamy mahoniowe okna i nie chcemy podłogi z tego samego (ciemnego) gatunku drewna, to zastosujemy zasadę silnego kontrastu. Biaława, słomkowa podłoga (np. z brzozy) będzie mocną przeciwwagą do mahoni, niekorzystna byłaby posadzka w tonacji złotej lub pomarańczowej. Nigdy nie łączmy dębu z sosną, jesionu z bukiem.
- **Wzór na posadzce** – może zmienić proporcje wnętrza lub podzielić je na strefy:
  - naprzemiennie ułożone jasne i ciemne pasy optycznie skrócą i poszerzą pomieszczenie;
  - długie elementy np. deski lub prostokątna terakota ułożone w poprzek wąskiego pomieszczenia (np. korytarza) poszerzą je;
  - elementy posadzki układane równolegle do krótszych ścian małego wnętrza – wydłużą je;
  - skośne ułożenie podłogi najbardziej poszerzy wnętrze, np. w pomieszczeniu, w którym jedna ze ścian biegnie pod kątem 135 stopni do pozostałych, deski czy płytki należy układać równolegle do skośnej ściany;
  - drobny, symetryczny wzorek – na całej powierzchni podłogi optycznie ją powiększy, nie zmieniając proporcji, a duży wzór (np. na wykładzinie dywanowej) zmniejszy.
- **Jednolita posadzka we wszystkich pomieszczeniach** – optycznie powiększy przestrzeń małego domu. Jeśli zdecydujemy się na drewno, w łazience można położyć inny materiał (odporny na wilgoć i wodę), ale w kolorze zbliżonym do parkietu ułożonego w całym domu.
- **Łączenie różnych materiałów** – zbyt duże wnętrze można podzielić na strefy: wypoczyn-

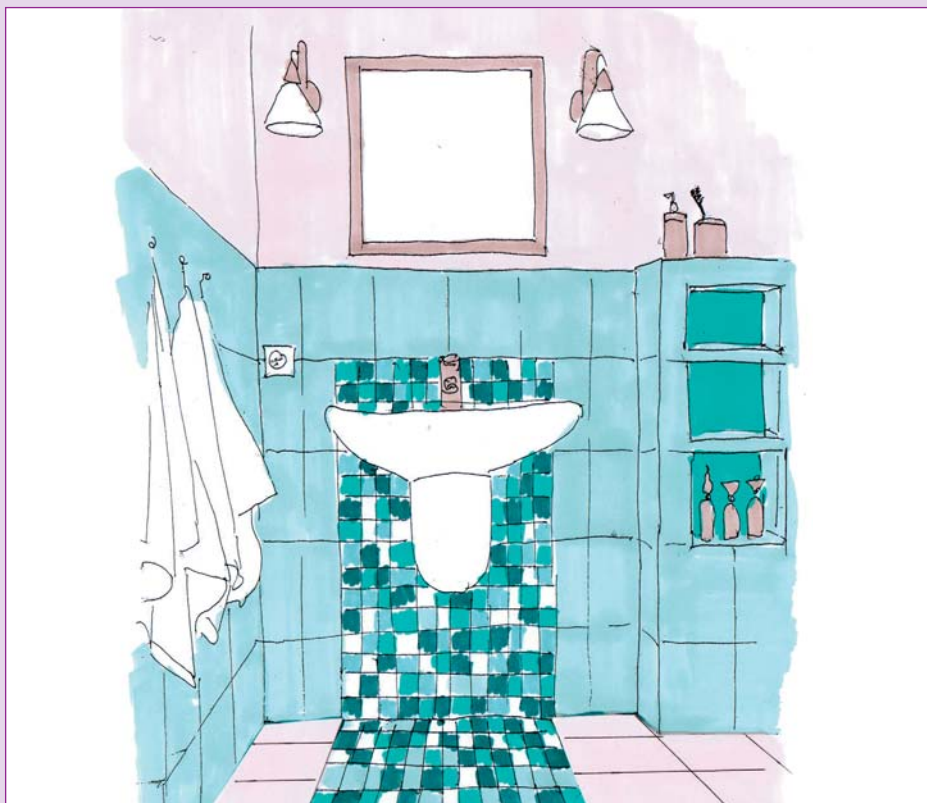
kową, kominkową, biblioteczną, wytyczając ich granice mocniejszym kolorem lub innym materiałem podłogowym: drewno w części bibliotecznego, kamień pod kominkiem, dywan przy kanapie. Dobrze, jeśli linia, która łączy dwa różne materiały podłogowe, jest starannie wytyczona i przebiega zgodnie z granicami architektonicznymi (np. na przedłużeniu ścian, w osi otworu czy filarów, pod skrzydłem drzwi), wtedy unikniemy wrażenia przypadkowości i bałaganu.

- **Podział na strefy** – w pomieszczeniach pełniących kilka funkcji można wprowadzić więcej niż jeden rodzaj materiału:
  - **w kuchni z jadalnią** pod stołem układamy „dywanik” z drewna, a na pozostałej powierzchni bardziej praktyczną terakotę. Tak będzie przytulniej i cieplej w stopy, a krzesła będzie łatwiej przesuwac i nie będą zgrzytać po kamieniu;
  - **w salonie z otwartą kuchnią** najlepiej tyłko przed szafkami ułożyć pas gresu szerokości ok. 60 cm, a resztę podłogi wykończyć drewnem. Zminimalizujemy w ten sposób strefę kuchenną i powiększymy optycznie salon;
  - **w łazience** – „chodnik” w innym kolorze lub z innego materiału, prowadzący od drzwi łazienki do umywalki ułożony naprzeciwko wejścia (eksponujemy najładniejszy sprzęt, lustro, szafkę) wyznaczy drogę i korzystnie wpłynie na proporcję małego wnętrza. Podobnie, imitując dywaniki, można wykończyć strefę przed wanną lub kabiną prysznicową.

Ciemne meble ustawione bezpośrednio na bardzo ciemnym parkiecie zlewałyby się i wyglądały ciężko. Rozdzielone (jasnym dywanem lub parkietem ze wstawkami z jasnego drewna) nabierają finezji i elegancji. Warto dodać mocny akcent przełamujący tradycyjny wyraz wnętrza. Tu rolę tę pełni ciemny pas ściany pod sufitem i barwne klosze lamp

Chodnik z mozaiki na podłodze wiedzie wprost do umywalki, a mozaikowe tło za nią podkreśla ten zabieg. Podłoga i ściany w jasnej barwie, glazura w tonie pośrednim – stanowią tło dla najciemniejszej, przykuwającej wzrok mozaiki

► Modne kontra niemodne

Modne:

- **podłogi w rozmiarze maxi** – drewniane, najlepiej w formie desek, ceramiczne lub gresowe – w postaci płyt o wymiarach: 60 × 60 cm, 60 × 90 cm, a nawet 60 × 120 cm (idealne do dużych wnętrz, w których rozmiar płytek będzie można wyeksponować);
- **podłogi z drewna egzotycznego** – ze względu na oryginalne kolory i właściwości (twarde, wodoodporne), niektóre nawet nadają się do ułożenia nad ogrzewaniem podłogowym;
- **parkiet przemysłowy** – choć mały rozmiarem, wielki odpornością na uszkodzenia mechaniczne;
- **gres imitujący deski** – szczególnie ten o „starej”, drapanej strukturze;
- **panele z naturalnego drewna** – wielowarstwowe, wykończone fabrycznie utwardzonym lakierem;
- **deski i panele z małą fazą na brzegu** – faza podkreśla kształt i wielkość elementów;
- **naturalny kamień** – modny zawsze, to klasa sama w sobie;
- **beton gładzony lub malowany** – pasujący do ultranowoczesnych, industrialnych wnętrz;
- **bielone i postarzone drewno** – polecane do wnętrz urządzonych w stylu angielskim.

Niemodne:

- **mozaiki** – lamelowe układane w plecionkę, pałacowe wykonane z różnych gatunków drewna układane np. w wzór gwiazdy;
- **parkiet ułożony w jodełkę** – i inne fikuśne wzory (krakowski, podwójna jodełka...), prostota jest zawsze najbardziej elegancka;
- **płytki ułożone w karo** – wyjątek to podłoga we francuskim lub niderlandzkim stylu, czyli karo i dodatkowo biało-czarna szachownica;
- **małoformatowe płytki ceramiczne** – szczególnie te o popularnych wymiarach 30 × 30 cm;
- **panele laminowane kiepskiej jakości** – szkoda na nie pieniędzy.

(najpopularniejsze z PVC lub drewniane malowane), to nie mamy kłopotu. By uzyskać szlachetny wystrój wnętrza, najbezpieczniej jest stosować jak najmniej różnych gatunków drewna.

Estetycznie i praktycznie

Urządzając pierwszy własny dom, często odczuwamy niepokój spowodowany brakiem doświadczenia, ogromną ofertą handlową, różnorodnością materiałów, trendami, które obserwujemy w periodykach wnętrzarskich i u znajomych. Wybierając materiały wykończeniowe na podłogi, obawiamy się, czy będą pasowały do naszych wnętrz, tak jak na oglądanych zdjęciach lub ekspozycjach sklepowych, a kosztowna inwestycja nie okaże się chybiona.

Jeśli zastosujemy kilka podstawowych zasad, które prezentujemy w ramce na poprzedniej stronie, nie będzie obawy wpadki. Zresztą, zgodnie ze współczesnymi trendami wszystko wszędzie pasuje, no może poza wykładziną dywanową w łazience. Wykańczając dom, najczęściej kierujemy się względami estetycznymi i własnymi upodobaniami.

Jedni lubią drewno, bo ciepłe i naturalne, stosują je więc nawet w łazience (obecnie jest to bardzo modne). W tym pomieszczeniu bardzo ważne jest dobranie odpowiedniego gatunku drewna, odpornego na wilgoć.

Inni cały dom wykleją terakotą – też dobrze, po warunkiem, że zamontujemy pod nią ogrzewanie podłogowe. Stąpienie po zimnych płytkach, szczególnie zimą, nie jest przyjemne.

Warto jednak przemyśleć dobór materiałów, mając na uwadze przede wszystkim funkcję pomieszczenia. Nie najlepiej będziemy się czuć w sypialni z podłogą wyłożoną kamieniem czy betonem. To materiały zimne i niesprężyste – dlatego stąpienie po nich boso będzie nieprzyjemne. Z kolei nie najlepszej jakości panele laminowane nie zniosą bez szwanku psich pazurów i damskich szpilek. Wykładziny dywanowe też mogą przysporzyć kłopotów np. alergikom, bowiem gromadzący się w nich kurz i roztocza mogą nasilać uczulenia. Jeśli mamy małe dzieci, które często rozlewają soki lub rozgniatają herbatniki, częste pranie wykładziny może stanowić nie lada problem. A sierść długowłosego psa lub kota wbita w spłot będzie trudna do usunięcia.

Z dużą rozważą trzeba podchodzić również do wyrazistych wzorów, które pięknie prezentują się tylko w pustym, nieurządzonym wnętrzu. Takie posadzki wymagają dyscypliny w doborze mebli i innych dodatków.

Wycucie smaku i rozsądek

Podczas planowania sposobu wykończenia posadzek kierujemy się opisanymi zasadami oraz własnymi potrzebami i gustem, a najnowsze trendy traktujemy z przymrużeniem oka. Jeśli mamy wycucie stylu i trochę rozsądku, poradzimy sobie z tą łamigłówką

i uzyskamy oryginalne, jedyne w swoim rodzaju wnętrza. Jeśli natomiast ogarnia nas chaos tematyczny, nie potrafimy podjąć decyzji lub po prostu nie mamy odwagi zmierzyć się z tematem, zwróćmy się o pomoc do architekta wnętrz. ■

Wąski pas terakoty ułożony przed szafkami kuchennymi zmniejsza jej powierzchnię. Stół stoi już na podłodze „pokojowej”

Linia podziału podłóg przebiega prostopadłe do wejścia. Wydziela w ten sposób strefę korytarza i optycznie zmniejsza pokój. Jeśli zależy nam na powiększeniu strefy wypoczynkowej, ułóżmy jednolitą posadzkę w całym salonie